

הפתרון האמין

לפני כ־20 שנה קבע בית-המשפט העליון הלכה חדשנית, שלפיה יש בידו לפסול מועמד למשרה ציבורית מחמת דו־מי מוסרי, שכן מינוי כזה עשוי להיות בלתי סביר.

פסק דין זה שיבש לחלוטין את הליך המינויים בשירות הציבורי. הוא גורם לכך שמעל ועדת טירקל מרחף אינם בבג"ץ. בעקבות זאת מתנהלת, במקביל ונוסף על ועדת טירקל, בדיקה של היועץ המשפטי. הבדיקה הנוספת וההליך בבג"ץ עשויים להימשך חודשים ארוכים, ובמהלך כל התקופה קיימת אי־ודאות, עניינו של המועמד נמצא בתקשורת, והמשרה עצמה מצויה בקיפאון.

הפתרון הוא פשוט. ניתן להסתפק בוועדה דוגמת ועדת טיר־קל ולקבוע בחוק שהחלטתה, והחלטת הדרג הממנה, הן סופיות וכי טענות בדבר דופי מוסרי וסבירות המינוי שהן לא משפטיות – אינן נושא לדיון בבית-המשפט. ועדה כזו תוכל גם לקבוע הנחיות פנימיות, למשל שאין היא מטפלת בטרוניות ביחס לאירועים שהתרחשו יותר מעשר שנים לפני הצגת המועמדות. חקיקה ברוח זו תתרום למשילות הרבה יותר מהחוק המונח כיום על שולחנה של ועדה חוקה, חוק ומשפט. אולם לצורך העברתה גדרשים אומץ ויכולת לעמוד בפני זעקות שווא בדבר פגיעה כביכול ב"שלטון החוק". בעניין זה ניסיון העבר איננו מבשר טובות.